

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

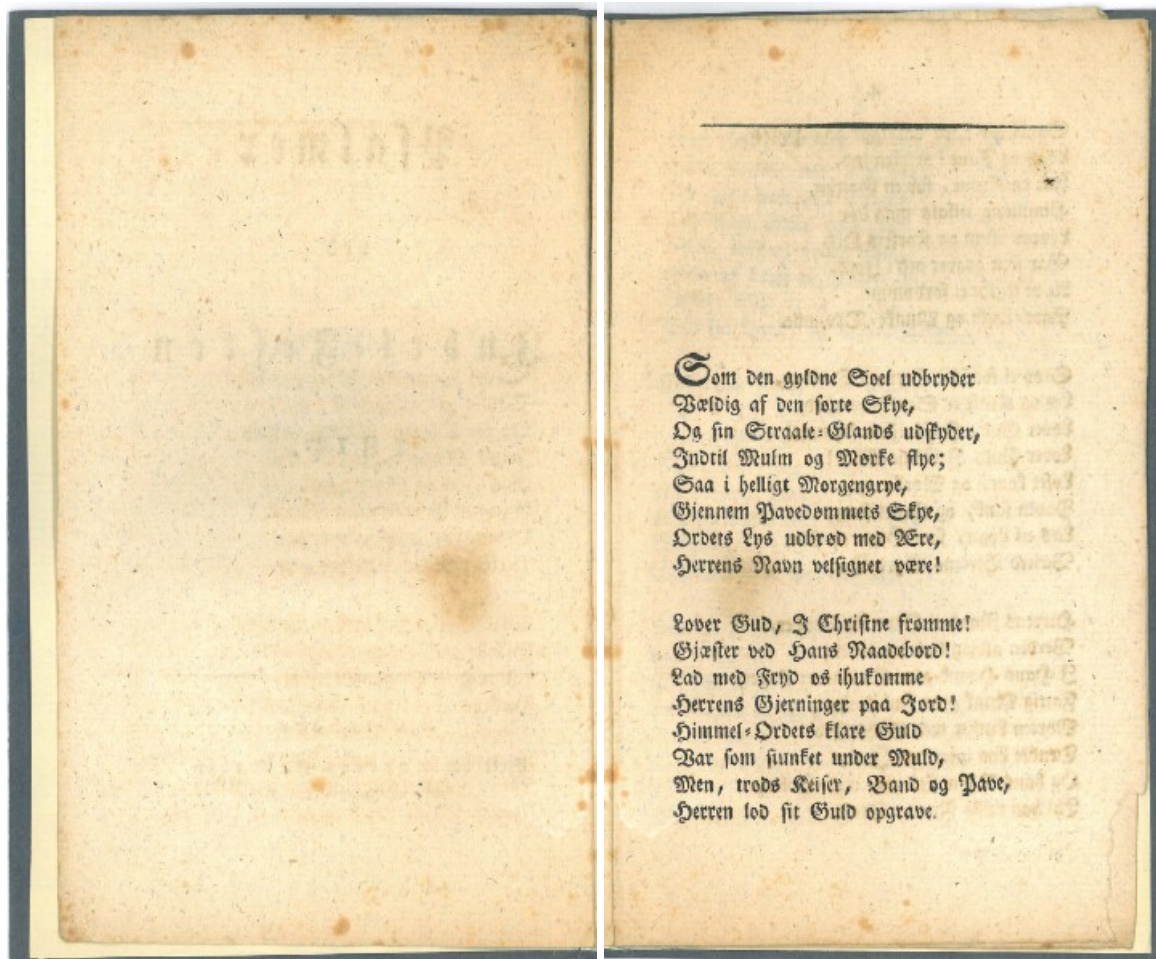
Titel: Psalmer ved Jubel-Festen 1817

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Psalmer ved Jubel-Festen 1817", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_310-txt-shoot-idm140/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sandheds Ord var lagt paa Hyldeu,
Lagn og Tant i Kirken led,
For en Krone, for en Gylden,
Himmerig tilfals man bed;
Lovens Bud og Korsets Ord
Var som gravet ned i Jord,
At de skulde ei ferdomme
Pave: Lagn og Munk: Dromme.

Stov ei svækker Herrens Domme,
Liv og Kraft er Sandheds Ord,
Lover Gud, I Christne fromme!
Lover Gud, I Engle: Chor!
Lysen kom, og Mørket veeg,
Paven sank, og Ordet steg;
Læs af Lagn, som Bjerg at stue,
Bælted Biblens Myre: Lue.

Herrens Raad ei Stov udgrunder,
Verden aldrig dem forstaaer;
I Hans Haand gjor Smaaating Under,
Fattig Munk gjor Jubel: Nar;
Morten Luther med Guds Ord
Færdte Lys igjen paa Jord,
Og hans Navn skal gaee med Solen,
Ihi han reiste Raade: Stolen.

Lover Gud, I Folk! og sjunger:
Guds Apostler vidt paa Jord
Nu igjen med vorre Tunger
Tale klart Guds dybe Ord!
Lover, takker, priser Gud,
Som os drog af Mørket ud!
Beder: Gud os vel bevare,
Bed sin Haand, for Mørkets Snare!

Tak, vor Fader i det Høie!
Tak, i Jesu Christi Navn!
Naade for Dit Guddoms: Die
Fandt vor ringe Fødestavn;
Til os over Volgen blaa
Kraftig bedst Du Ordet gaee,
Reent og klart Du i vor Kirke
Bød det lyde, bød det virke!

Aldrig, Gud! Du det forandre!
Lad i fromme Fædres Hjed
Os i Lysen troelig vandre,
Lyses hjem til Dig i Fred!
Syndet har vi, Fader kjær!
Var kun Straf, ei Naade, værd,
Men, for Jesu Skyld, tilgiv!
Dagen hælde, hos os bliv!

Hjertet brænde, Rinden gløde
I en hellig Aftenrøde!

Guds Kirke er saa fast en Borg,
Den staaer paa Zions Bjerge;
Kast kun, min Sjæl, paa Gud al Sorg!
Han vil med Kraft den væрге;
Som fordem, saa og nu,
Han kommer grandt ihu,
Den trænger til Hans Bage-
Omringet og belagt
Af Morkets Helveds-Skare.

Vor egen Kraft, vort Helttemod
Det er ei værd at nævne,
Men derfor han en Kampet god
Os gav med Almagts-Eone;
Med Verden ei forgaar
Hans Priis, Hans Jubel-Nar,
Det i al Eoighed
Skal tone: Jesus stred,
Og Seier har han vundet.

Ja, mykred Djævel end paa Jord,
Og stormed Kirkens Bolde,
Vi stole dog paa Jesu Ord,
Han Marken skal beholde;
Lad synke Verdens Aand!
Al Magt er i Guds Haand.
Lad rase Morkets Hær!
Lad blinke Blus og Sværd!
Guds Ord skal aldrig svigte.

Nei, Ordet skal de lade staae,
Og Utaf dertil have,
Det skal til Verdens Ende gaae
Paa sine Fienders Grave,
Med List, med Vold og Mord,
Vort Guds, vort Liv paa Jord,
Os Verden røve kan,
I Christnes Fædreland
Vi Kronen dog beholde.

Guds Ord det er vort Arvegods,
Det skal vor Afkom være,

